

عیسی در حضور پیلاطس

^۱ پس تمام جماعت ایشان برخاسته، او را نزد پیلاطس بردند.^۲ و شکایت بر او آغاز نموده، گفتند: این شخص را یافته‌ایم که قوم را گمراه می‌کند و از جزیه دادن به قیصر منع می‌نماید و می‌گوید که خود مسیح و پادشاه است.^۳ پس پیلاطس از او پرسیده، گفت: آیا تو پادشاه یهود هستی؟ او در جواب وی گفت: تو می‌گویی. آنگاه پیلاطس به رؤسای کهنه و جمیع قوم گفت که: در این شخص هیچ عیبی نمی‌یابم.^۴ ایشان شدت نموده، گفتند: که قوم را می‌شوراند و در تمام یهودیه از جلیل گرفته تا به اینجا تعليم می‌دهد.

عیسی در حضور هیرودیس

^۵ چون پیلاطس نام جلیل را شنید: پرسید که آیا این مرد جلیلی است?^۶ و چون مطلع شد که از ولایت هیرودیس است او را نزد وی فرستاد، چونکه هیرودیس در آن ایام در اورشلیم بود.

^۷ اما هیرودیس چون عیسی را دید، بغایت شاد گردید زیرا که مدت مديدة بود می‌خواست او را بیند چونکه شهرت او را بسیار شنیده بود و مترصد می‌بود که معجزه‌های از او بیند.^۸ پس چیزهای بسیار از وی پرسید لیکن او به وی هیچ جواب نداد.^۹ و رؤسای کهنه و کاتبان حاضر شده، به شدت تمام بر وی شکایت می‌نمودند.^{۱۰} پس هیرودیس با لشکریان خود او را افتصاح نموده و استهزا کرده، لباس فاخر بر او پوشانید و نزد پیلاطس او را باز فرستاد.^{۱۱} و در همان روز پیلاطس و هیرودیس با یکدیگر مصالحه کردند، زیرا قبل از آن در میانشان عداوتی بود.

حكم اعدام عیسی

^{۱۲} پس پیلاطس روسای کهنه و سرداران و قوم را خوانده،^{۱۳} به ایشان گفت: این مرد را نزد من آوردید که قوم را می‌شوراند. الحال من او را در حضور شما امتحان کردم و از آنجه بر او ادعای می‌کنید اثربنیاقاً.^{۱۴} و نه هیرودیس هم زیرا که شما را نزد او فرستادم و اینک، هیچ عمل مستوجب قتل از او صادر نشده است.^{۱۵} پس او را تنبیه نموده، رها خواهم کرد.^{۱۶} زیرا او را لازم بود که هر عیبدی کسی را برای ایشان آزاد کند.^{۱۷} آنگاه همه فریاد کرده، گفتند: او را هلاک کن و بزاینا را برای ما رها فرما.^{۱۸} و او شخصی

پیسوع امام بیلاطس و هیرودس

^۱ فَقَامَ كُلُّ حُمْهُورُهُمْ وَجَاءُوا يِهٗ إِلَيٗ بِيَلَاطِسَ. وَإِنَّدَا وَأَنَّسَكُونَ عَلَيْهِ فَائِلِينَ: إِنَّنَا وَجَدْنَا هَذَا يُقْسِيُ الدَّامَةَ وَبَيْتُنَعْرَى أَنْ تُعْطَى حِرْبِهِ لِقِيَصَرَ فَائِلًا: إِنَّهُ هُوَ مَسِيحُ مَلَكٍ. فَسَأَلَهُ بِيَلَاطِسُ فَائِلًا: أَنْتَ مَلِكُ الْيَهُودِ؟ فَأَجَابَهُ وَقَالَ: أَنْتَ تَقُولُ. فَقَالَ بِيَلَاطِسُ لِرَؤْسَاءِ الْكَهَنَةِ وَالْجَمْعَوْمَ: إِنِّي لَا أَحْدُ عِلَّةً فِي هَذَا الْإِنْسَانِ.

^۲ فَكَانُوا يُسَدِّدُونَ فَائِلِينَ: إِنَّهُ يُهْبِطُ النَّاسَ وَهُوَ يُعَلِّمُ فِي كُلِّ الْيَهُودِيَّةِ مُبِدِئًا مِنْ الْجَلِيلِ إِلَى هُنَّا. فَلَمَّا سَمِعَ بِيَلَاطِسُ ذِكْرَ الْجَلِيلِ سَأَلَ: هَلِ الرَّجُلُ جَلِيلٌ؟ وَحِينَ عَلِمَ أَنَّهُ مِنْ سُلْطَانَةِ هِيرُودُسَ أَرْسَلَهُ إِلَى هِيرُودُسَ إِذَا كَانَ هُوَ أَيْضًا تِلْكَ الْأَيَّامِ فِي أُورْشَلِيمَ.

^۳ وَأَمَّا هِيرُودُسُ فَلَمَّا رَأَى يَسُوعَ فَرِحَ حِدَّا لَهُ كَانَ يُرِيدُ مِنْ رَمَانَ طَوِيلَ أَنْ يَرَاهُ لِسَمَاعِهِ عَنْهُ أَسْبَاءَ كَثِيرَةً وَتَرَحَّى أَنْ يَرَاهُ يَصْنَعَ آيَةً، وَسَأَلَهُ يَكْلَامَ كَثِيرَ قَلْمَ يُجْبِهُ يَشْنِيَءِ. وَوَقَفَ رُؤْسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْكَتَبَةِ يُسَكُونَ عَلَيْهِ يَاشِنِيدَاءِ. فَأَخْتَرَهُ هِيرُودُسُ مَعَ عَسْكَرِهِ وَاسْتَهَرَآ بِهِ وَالْبَيْسَهُ لِيَسَاسًا لَامِعًا وَرَدَّهُ إِلَى بِيَلَاطِسَ. فَصَارَ بِيَلَاطِسُ وَهِيرُودُسُ صَدِيقِينَ مَعَ بَعْضِهِمَا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ لَاهِمَا كَانَا مِنْ قَبْلٍ فِي عَدَاوَةٍ بَيْنَهُمَا.

بیلاطس بحکم على پیسوع

^{۱۴} قَدَعَا بِيَلَاطِسُ رُؤْسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْعُظَمَاءُ وَالْشَّعَبُ وَقَالَ لَهُمْ: قَدْ قَدَمْنَا إِلَيَّ هَذَا الْإِنْسَانَ كَمَنْ يُقْسِيُ النَّاسَ فَهَا أَنَا قَدْ فَحَصَّتُ فُذَامَكُمْ وَلَمْ أَجِدْ فِي هَذَا الْإِنْسَانَ عِلْمًا مَمَّا تَسْكُونُ بِهِ عَلَيْهِ. وَلَا هِيرُودُسُ أَيْضًا، لَأَنِّي أَرْسَلْتُكُمْ إِلَيْهِ، وَهَا لَا شَيْءَ يَسْعَجُكُمُ الْمَوْتَ صُنْعَهُ مِنْهُ. فَأَنَا أَوْدُعُهُ وَأَطْلِقُهُ. وَكَانَ مُصْطَرًّا أَنْ يُطْلِقَ لَهُمْ كُلَّ عِيْدٍ وَاجِدًا.^{۱۵} فَصَرَّخُوا يُحْمِلُهُمْ فَائِلِينَ: حُدْ هَذَا وَأَطْلِقْ لَنَا يَارَابِاسَ. وَدَاكَ كَانَ قَدْ طَرَحَ فِي السِّجْنِ لِأَجْلِ فِتْنَةٍ حَدَثَتْ فِي الْمَدِيَّةِ وَقُتِلَ.^{۱۶} فَنَادَاهُمْ أَيْضًا بِيَلَاطِسُ وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يُطْلِقَ يَسُوعَ.^{۱۷} فَصَرَّخُوا فَائِلِينَ: بِيَلَاطِسُهُ أَصْلِيهُ، أَصْلِيهُ.^{۱۸} فَقَالَ لَهُمْ تَالِلَّهَ: فَأَيَّهُ شَرِّ عَمَلٍ هَذَا؟ إِنِّي لَمْ أَجِدْ فِيهِ عِلْمًا لِلْمَوْتِ، فَأَنَا أَوْدُعُهُ وَأَطْلِقُهُ.^{۱۹} فَكَانُوا يَلْجُونَ يَاضِقَوْاتٍ عَطِيمَةٍ طَالِبِينَ أَنْ يُضْلَبَتْ. أَصْوَاهُمْ وَأَصْوَاتُ رُؤْسَاءِ الْكَهَنَةِ.^{۲۰} فَحَكَمَ بِيَلَاطِسُ أَنْ تَكُونَ طَلْبِهِمْ.^{۲۱} فَأَطْلَقَهُمْ الَّذِي طَرَحَ فِي السِّجْنِ لِأَجْلِ فِتْنَةٍ وَقُتِلَ، الَّذِي طَلَبُوهُ، وَأَسْلَمَ يَسُوعَ لِقْمَشِتِهِمْ.

الطريق الى الصلب

وَلَمَّا مَضَوا يَهُو أَمْسَكُوا سِمْعَانَ، رَجُلاً قَيْرَوَائِيًّا كَانَ آتِيًّا مِنَ الْحَقْلِ، وَأَصْغَوْا عَلَيْهِ الصَّلِيبَ لِيَحْمِلَهُ حَلْفَ يَسُوعَ. ²⁷ وَبِيَقْدِهِ حُمْهُورٌ كَثِيرٌ مِنَ الشَّعْبِ، وَالشَّيَاطِينُ الْوَآتِيُّ كُنَّ يَلْطِمُنَ أَيْضًا وَيَسْخَنُ عَلَيْهِ. ²⁸ فَالْتَّفَقَ إِلَيْهِنَ يَسُوعُ وَقَالَ: يَا بَنَاتِ أُورْسَلِيمَ، لَا تَبْكِنْ عَلَيَّ تِلْكَ اِبْكِينَ عَلَى أَنْفُسِكُنَّ وَعَلَى أَوْلَادِكُنَّ. ²⁹ لَأَنَّهُ هُوَدَا أَيَّامَ تَائِي يَقُولُونَ فِيهَا: طَوَيَ الْعَوَاقِرِ وَالْبُطُونَ الَّتِي لَمْ تَلِدْ وَالنِّدِيُّ الَّتِي لَمْ تُرْضِعْ. ³⁰ حِيَّتِنِي سُنْدُونَ يَقُولُونَ لِلْجِبَالِ: اسْقُطِي عَلَيْنَا، وَلِلَّاكَامِ: عَطِّيَّا. ³¹ لَأَنَّهُ إِنْ كَانُوا بِالْعُودِ الرَّطِبِ يَقْعِلُونَ هَذَا فَمَادَا يَكُونُ بِالْيَابِسِ. ³² وَجَاءُوا أَيْضًا بِإِنْسِينَ آخْرِينَ مُدْبِتِينَ لِيُقْتَلُوا مَعَهُ.

صلب يسوع

وَلَمَّا مَضَوا يَهُو إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي يُدْعَى حُمْجَمَةً صَلَبُوهُ هُنَاكَ مَعَ الْمُدْبِتِينَ، وَاجْدَأَ عَنْ تَمِينِهِ وَالْأَخْرَ عَنْ يَسَارِهِ. ³⁴ فَقَالَ يَسُوعُ: يَا أَبَيَاهُ، اغْفِرْ لَهُمْ لَا يَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ مَاذَا يَفْعَلُونَ. وَإِذْ اقْتَسَمُوا ثِيَابَهُ افْتَرَغُوا عَلَيْهَا. ³⁵ وَكَانَ الشَّعْبُ وَاقْفِينَ يَنْتَظِرُونَ، وَالرُّؤْسَاءُ أَيْضًا مَعَهُمْ يَسْخَرُونَ يَهُو فَائِلِينَ: خَلَصَ آخَرِينَ، فَلِيَخَلِصْ أَيْضًا نَفْسِيَّةَ إِنْ كَانَ هُوَ الْمَسِيحُ مُخْتَارُ اللَّهِ. ³⁶ وَالْجُنُودُ أَيْضًا اسْتَهْزَأُوا يَهُو وَقُومُهُ يَأْتُونَ وَيُقْدِمُونَ لَهُ حَلَّاً فَائِلِينَ: إِنْ كُنْتَ أَنْتَ مَلِكُ الْهُوَدِ، فَخَلِصْ نَفْسَكَ ³⁷ وَكَانَ عَنْوَانَ مَكْتُوبٍ فَوْقَهُ يَأْخُرِفُ يُونَانِيَّةً وَرُومَانِيَّةً وَعِبْرَانِيَّةً: هَذَا هُوَ مَلِكُ الْهُوَدِ. ³⁸ وَكَانَ وَاجْدَأُ مِنَ الْمُدْبِتِينَ الْمُعَلَّقِينَ يُجَدِّفُ عَلَيْهِ فَائِلًا: إِنْ كُنْتَ أَنْتَ الْمَسِيحَ، فَخَلِصْ نَفْسَكَ وَإِيَّاهَا. ³⁹ فَأَجَابَ الْأَخْرَ وَانْتَهَرَهُ فَائِلًا: أَوْلَا أَنْتَ تَخَافُ اللَّهَ إِذْ أَنْتَ تَحْتَ هَذَا الْحُكْمِ يَعْيِيَهُ. ⁴⁰ أَمَّا نَحْنُ فَيَعْدَلُ لَانْتَانَا تَنَالُ اسْتِحْقَاقَ مَا فَعَلْنَا، وَأَمَّا هَذَا فَلَمْ يَفْعَلْ سَيِّئًا لَيْسَ فِي مَحَلِهِ. ثُمَّ قَالَ لِيَسُوعَ: اكْرُنِي، يَا رَبُّ، تَمَّى جِنْتَ فِي مَلْكُوتِكَ. ⁴¹ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: الْحَقَّ أَقُولُ لَكَ: إِنَّكَ الْيَوْمَ تَكُونُ مَعِي فِي الْفِرْدَوْسِ.

موت يسوع

وَكَانَ تَحْوُ السَّاعَةِ السَّادِسَةِ، فَكَانَتْ طُلْمَةُ عَلَى الْأَرْضِ كُلُّهَا إِلَى السَّاعَةِ التَّاسِعَةِ. ⁴² وَأَطْلَمَتِ الشَّمْسُ وَانْسَقَ حِجَابُ الْهِيْكَلِ مِنْ وَسْطِهِ. ⁴³ وَتَادَيَ يَسُوعُ يَصْوِتُ عَظِيمَ وَقَالَ: يَا أَبَيَاهُ، فِي يَدِكِ أَسْتَوْدُعُ رُوحِي. ⁴⁴ وَلَمَّا قَالَ هَذَا أَسْلَمَ الرُّوحَ. ⁴⁵ فَلَمَّا رَأَيَ قَائِدَ الْمَهَنَّةَ مَا كَانَ مَجَدَ اللَّهِ فَائِلًا: بِالْحَقِيقَةِ كَانَ هَذَا الإِسْمَانُ بَارِزًا. ⁴⁶ وَكُلُّ الْجُمُوعِ الَّذِينَ كَانُوا مُحْتَمِعِينَ لِهَذَا الْمَنْتَرِ لَهُمْ أَبْصَرُوا

بُودَ كَهْ بِهِ سَبِبِ شَوْرَشِ وَقُتِلَ كَهْ دَرِ شَهْرِ وَاقِعِ شَدَهْ بُودَ، دَرِ زَنْدَانِ افْكَنَدَهْ شَدَهْ بُودَ. ⁴⁷ بازِ پِيلَاطِسِ نَدَا كَرَدَهْ خَوَاستَ كَهْ عِيسَى رَاهَ كَنَدَهْ. ⁴⁸ لَيْكَنِ ايشَانِ فَرِيدَ زَدَهْ گَفِنَدَهْ: او رَاهِ مَصْلُوبَ كَنَدَهْ. ⁴⁹ بازِ سَومَ بَهْ ايشَانَ گَفَتَ، چَرا؟ چَه بَدِيَ كَرَدَهْ اسَتَهْ؟ مَنْ دَرَ او هِيجَ عَلَّتَ قَتْلَ نِيَافِنَمَهْ. پَسَ او رَاهِ تَادِيبَ كَرَدَهْ رَهَا مَنْ كِنَمَهْ. ⁵⁰ امَّا ايشَانَ بَهْ صَدَاهَاهِيَّ بَلَندَ مِبالَغَهِ نَمُودَهْ، خَوَاستَهِدَهْ كَهْ مَصْلُوبَ شَوَدَهْ وَأَوازَهَاهِيَّ ايشَانَ وَرَؤْسَاهِيَّ كَهْ هِيجَهْ غَالِبَ آمَدَهْ. ⁵¹ پَسِ پِيلَاطِسِ فَرمَودَهْ كَهْ بِرَحْسَبِ خَوَاهِشِ ايشَانَ بَشَوَدَهْ. ⁵² وَآنَ كَسَ رَاهَ كَهْ بِهِ سَبِبِ شَوْرَشِ وَقَتْلِ درِ زَنْدَانِ حَسَ بُودَ كَهْ خَوَاستَهِدَهْ، رَهَا كَرَدَهْ وَعِيسَى رَاهَ بَهْ خَوَاهِشِ ايشَانَ سَبَرَهْ.

روي صليب

²⁶ وَجُونَ او رَاهِ مَنِيَرِنَدَهْ، شَمَعُونَ قِيَروَانِيَّ رَاهِهِ از صَحَرا مَنِيَمَدَهْ مَجِبُورِ سَاختَهِ، صَلِيبَ رَاهِهِ او گَذَارِنَدَهْ تَا از عَقْبِ عِيسَى بِيرَدَهْ. ²⁷ وَگَرَوْهِي بِسَيَارِ از قَومَ وَزَنَانِيَّ كَهْ سَيِّنهِ مَيِزَنَدَهْ وَبرَاهِ او مَانِمَهْ مَنِيَرِنَدَهْ، درِ عَقْبِ او افَنَادَهْ. ²⁸ انِگَاهِ عِيسَى بَهْ سَوَى آنَ زَنَانَ روَيِ گَرَدَانِيدَهْ، گَفَتَ: ای دَخْترَانَ اورَشَلِيمَ، برَاهِ منِيَرِنَدَهْ، بلَكَهْ بِجَهَتِ خَودَ وَاُولَادِ خَودِ مَانِمَهْ كَنِيدَهْ. زِيرَا اينَكَ، اِيَامِي مَنِيَآيدَهْ كَهْ درِ آنَها خَواهِندَ گَفَتَ: خَوشَاحَلَ نازَادَگَانَ وَرَحْمَهَاهِيَّ كَهْ بَارِ نِياورَنَدَهْ وَپِستَانَهَاهِيَّ كَهْ شِيرِ نَدَادَهْ. ²⁹ وَدرِ آنَ هَنَگَامَ بَهْ كَوَهَهَا خَواهِندَ گَفَتَ كَهْ: برِ ما بِيفَتِيدَهْ، وَبَهْ تَلَّهَا كَهْ: ما رَاهِنَهَانَ كَنِيدَهْ. ³⁰ زِيرَا اگَرِ اينَ كَارَهَا رَاهِهِ رَاهِ چَوبِ تَرِ كَرَدَنَدَهْ، بهْ چَوبِ خَشَكَ چَهْ خَواهِدَ شَدَهْ؟ ³¹ وَدو نَفَرِ دِيَگَرِ رَاهِهِ خَطَاكَارِ بَوَنَدَهْ نِيزَ آورَنَدَهْ تَا ايشَانَ رَاهِ با او بِكَشَنَدَهْ.

عِيسَى بِرِ صَلِيبِ وَمَرْگِ او

³² وَجُونَ بَهْ مَوْضِعِيَّ كَهْ آنَ رَاهِهِ سَرِ مَنِيَرِنَدَهْ رسِيدَنَدَهْ، او رَاهِ درِ آنجَا با آنَ دَوِ خَطَاكَارِ، يَكِي بَرِ طَرفِ رَاستَ وَديَگَرِي بَرِ چَبِ او مَصْلُوبَ كَرَدَنَدَهْ. ³³ عِيسَى گَفَتَ: ای پَدرِ، اينَها رَاهِ بِيَامِزَ، زِيرَا كَهْ نَمِيَدانِندَ چَهْ مَنِيَكَنَدَهْ. پَسِ جَامِهَاهِيَّ او رَاهِ تقَسيِمَ كَرَدَنَدَهْ وَقرَعَهِ افَنَندَهْ.

³⁴ وَگَرَوْهِي بَهْ تَماشا اِيَسْتَادَهْ بَوَنَدَهْ. وَبِزَرَگَانَ نِيزَ تَمسِخَرَكَانَ با ايشَانَ مَنِيَگَفِنَدَهْ: دِيَگَرانَ رَاهِ نَجَاتِ دَادَهْ. پَسِ اَكَرِ او مَسِيحَ وَبرِگَزِيدَهِ خَدا مَنِيَباشَدَهْ خَودَ رَاهِهِ بِرهَانَدَهْ. ³⁵ وَسَيَاهِيَانَ نِيزَ او رَاهِ استَهْزَاهَا مَنِيَكَرَدَنَدَهْ وَآمَدَهْ،

ما کان رَجَعُوا وَهُمْ يَقْرَعُونَ صُدُورَهُمْ.⁴⁹ وَكَانَ جَمِيعُ مَعْارِفِهِ وَنِسَاءُ كُنَّ قَدْ تَيَّعْنَةً مِنَ الْجَلِيلِ وَأَفْيَنَ مِنْ بَعِيدٍ يُنْظَرُونَ ذَلِكَ.

دفن یسوع

وَإِنَّا رَجُلُ اسْمُهُ يُوسُفُ، وَكَانَ مُشْبِرًا وَرُحْلًا صَالِحًا⁵⁰
بَايَازِّ،⁵¹ هَذَا لَمْ يَكُنْ مُوافِقًا لِرَأِيهِمْ وَعَمَلِهِمْ، وَهُوَ مِنَ الرَّامَةِ مَدِيَّةِ الْلَّيَهُودِ، وَكَانَ هُوَ أَيْضًا يَسْتَطِرُ مَلْكُوتَ اللَّهِ،⁵² هَذَا تَقْدِمَ إِلَى بِيَلَاطْسَنَ وَطَلَبَ حَسَدَ يَسُوعَ.⁵³ وَأَنْرَلَهُ وَلَفَّهُ بِكَثَانٍ وَوَصَعَةً فِي قُبْرٍ مَنْحُوبٍ⁵⁴
خَيْثُ لَمْ يَكُنْ أَحْدُ وُضَعَ قَطُ. وَكَانَ يَوْمُ الْإِسْتِعْدَادِ⁵⁵
وَالسَّبِّتُ يَلْوُحُ.⁵⁶ وَيَتَعَنَّهُ نِسَاءٌ كُنَّ قَدْ أَتَيْنَ مَعَهُ مِنَ الْجَلِيلِ وَتَنَطَّرُنَ الْقَبِيرَ وَكَيْفَ وَضَعَ حَسَدُهُ. فَرَجَعَنَ وَأَعْدَدَنَ حَنُوطًا وَأَطْبَابًا، وَفِي السَّبِّتِ اسْتَرْخَنَ حَسَبَ الْوَصِيَّةَ.

او را سرکه می دادند،³⁷ و می گفتند: اگر تو پادشاه یهود هستی خود را نجات ده.³⁸ و بر سر او تقصیر نامه ای نوشتند به خط یونانی و رومی و عبرانی که: این است پادشاه یهود.³⁹ و یکی از آن دو خطاکار مصلوب بر روی کفر گفت که: اگر تو مسیح هستی خود را و ما را برهان.⁴⁰ اما آن دیگری جواب داده، او را نهیب کرد و گفت: مگر تو از خدا نمی ترسی؟ چونکه تو نیز زیر همین حکمی.⁴¹ و اما ما به انصاف، چونکه جزای اعمال خود را یافته ایم، لیکن این شخص هیچکار بیحا نکرده است.⁴² پس به عیسی گفت: ای خداوند، مرا به یاد آور هنگامی که به ملکوت خود آمی. عیسی به وی گفت: هر آینه به تو می گویم: امروز با من در فردوس خواهی بود.⁴³

و تخمیناً از ساعت ششم تا ساعت نهم، ظلمت تمام روی زمین را فرو گرفت.⁴⁴ و خورشید تاریک گشت و پرده قدس از میان بشکافت.⁴⁵ و عیسی به آواز بلند صدا زده، گفت: ای پدر، به دستهای تو روح خود را می سپارم. این را بگفت و جان را تسليم نمود.⁴⁶ اما یوزباشی چون این ماجرا را دید، خدا را تمجید کرده، گفت: در حقیقت، این مرد صالح بود. و تمامی گروه که برای این تماشا جمع شده بودند چون این وقایع را دیدند، سینه زنان برگشتد.⁴⁷ و جمیع آشنايان او از دور ایستاده بودند، با زنانی که از جلیل او را متابعت کرده بودند تا این امور را ببینند.

دفن عیسی

و اینک، یوسف نامی از اهل شورا که مرد نیکو و صالح بود،⁵¹ که در رأی و عمل ایشان مشارکت نداشت و از اهل رامه، بلدی از بلاد یهود بود و انتظار ملکوت خدا را می کشید،⁵² نزدیک بیلاطُس آمد، جسد عیسی را طلب نمود. پس آن را پایین آورده، در کتان بیچید و در قبری که از سنگ تراشیده بود و هیچ کس ابداً در آن دفن نشده بود سپرد.⁵⁴ و آن روز تهیه بود و سبّت نزدیک می شد.⁵⁵ و زنانی که در عقب او از جلیل آمده بودند، از پی او رفته اند و قبر و چگونگی گذاشته شدن بدن او را دیدند. پس برگشته، حنوط و عطریات مهیا ساختند و روز سبّت را به حسب حکم آرام گرفتند.⁵⁶